

flaber. At Ordningen ikke er den i alle Maader piffeligste, indsee de selv. De samme Medlemmer have anseet det for rigtigt, at det i Lovens første Paragraph angives, hvilken øverste Myndighed der beskriver Lønningsfonden og dens Regnskabsvæsen, og hertil slutter F. Nielsen sig.

Til § 2.

De sex Medlemmer af Udvalget antage det for passende, at, idet Bispetienderne sammenbrages med Præstetienderne i en fælles Lønningsfond, Bistoppernes Løn ogsaa nævnes sammen med Præsternes i den Lov, der i det Hele ordner Fondens Anliggender, naturligtvis med Forbigaaelse af den Bistepstol, der er bestemt til Nedlæggelse; men fornemmelig ansee de det for rigtigt, at, idet Aarhus Bispestols Tiender, som hidtil ere forblevne ved Embedet, bestemmes til ved indtrædende Vacance at behandles paa samme Maade som de øvrige Bispetiender, der tillige strax fastsættes den Løn, der i sin Tid bliver at udrede til en ny Biskop. Naar der tages Hensyn deels til Stiftets Omfang, Befolkning og Antal af Menigheder, deels, hvad der ved de andre Bispestole er skeet, til Embedets hidtilværende Udstyr, der her er saare rundeligt, og til Staden, hvori Biskoppen boer, synes en Løn af 4,500 Rd. (500 Rd. mindre end den for Sjællands Biskop og uden adskillige denne tillagte Biindtægter) passende, ligesom Contoirholdet forekommer os at burde ansættes som for Sjællands og Thens Bistopper.

Vi komme dernæst til det, der udgjør Hovedpunktet i Lovudkastet, Fastsættelsen af Lønningen for Præstekaldene. Udvalget deler sig her i et Fleertal af 5 Medlemmer, Bruun, Clausen, Madvig, Stegel og Strøm, der slutter sig til Udkastet, men med ikke uvigtige Modificationer, et Mindretal af 3 Medlemmer, Borge, Frandsen og Hansen, der sjeriner sig mere derfra, og et enkelt Medlem, Nielsen, der ikke kan gaae ind paa nu at klassificere Embederne. Fleertallet skal først fremsætte sine Bemærkninger.

Vi finde i det Hele og i Almindelighed (— om det Enkelte vil der strax blive talt —) den i Lovudkastet opstillede Ordning efter Klasser hensigtsmæssig og de ved Normalsummerne og

deres Beregning i Forening med Alderstilleggene Præsterne berebde Villkaar antagelige og svarende til, hvad der med de gløbe Midler, naar Præstegaardene og andre Indtægter paa Stedet tages, som de nu ere, efter rimeligt Overslag kan udrettes og loves. Normalsummerne dannes af to Factorer; den ene, Hjemmeindtægten (— dette Navn har Udvalget foreslaaet for at betegne Alt, hvad der er udenfor Tienden eller det derfor substituerede Tilskud —) bestaaer, naar man seer bort fra enkelte Kald, der have ikke ganske ubetydelige andre Naturalydelse, Refusioner eller Capitalrenter, væsentlig af Præstegaardsavlingens Udbytte samt Offer og Accidenter; det første afhænger, hvor Avlingen ikke heldigen kan bortforpagtes, naturligtvis med nogen Afgang til Gunst for Forpagteren, af Præstens Indsigt i en hans Embedsgjerning fremmed Bedrift, af hans økonomiske Evne, af de Agerdyrkingens Resultat betingende Naturforhold og af Handelsconjuncturer; Offer og Accidenter kunne, selv hvor de i Gjennemsnit for længere Tid blive de samme, være forskjelligte i de forskjelligte Aar og indkomme for en stor Deel (Accidenterne) til aldeles ubestemte Tider. At den af saadanne Kilder flydende Indtægt i Sammenligning med fast og regelmæssig Indtægt anslaaes til en ringere Værdi, er aldeles naturligt, selv om man til Beregning af Præstegaardsavlingen havde bedre Materialer, end man har, og vi finde derfor Nedsættelsen med $\frac{1}{5}$ til Bestemmelse af det Embederne hvert for sig tilkommende Tilskud i sin Orden; der bliver mere end nok af Usikkerhed tilbage. Tilskuddet er beregnet efter Gjennemsnittet af en længere Tids Capitelstægt, men udbetales efter den til enhver Tid satte, altsaa nu og sandsynligtvis ogsaa i Fremtiden efter en høiere. De i Lovens nævnte Normalsummer betegne altsaa, forsaavidt de høiere Capitelstægter holde sig og forsaavidt Hjemmeindtægten virkelig udbringes til det Beregnede, vistnok en i Virkeligheden noget høiere Indtægt, til hvilken endnu bliver at føie Værdien af den paa mange Steder ringe Volig, Vedligeholdelses- og tildeels Fornølelseudgifter (s. ved § 4) fraregnede. Hvad nu Præstegaardsavlen særligt angaaer, vil den paa nogle